

Autes

Aute del Tribunal Constitucional del 13-7-2026 relatiu a la causa 2026-45-RE.

Causa 2026-45-RE

(Calvó Casal c/ Crèdit Andorrà, SA i AFA)

Número de registre 261-2026. Recurs d'empara

Aute del 13 de juliol del 2026

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 27 de maig del 2026, per la representació processal del Sr. Amadeu Calvó Casal, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra la sentència del 10 de novembre del 2025, dictada per la Secció Civil 7 de la Batllia, i, contra la sentència del 12 de maig del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a l'accés a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat, atès que el recurrent no va poder disposar dels seus béns per abonar la prova pericial, i que anul·li les resolucions impugnades, per tal que es dicti una nova resolució respectuosa amb el dret fonamental afectat;

Vista la Constitució, especialment, els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment, el títol IV, capítols primer i sisè;

Vist que el magistrat, Sr. Pere Pastor Vilanova, ha plantejat la seva inhibició en aquesta causa, la qual ha estat acceptada pel Ple del Tribunal;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. La societat Crèdit Andorrà, SA va interposar una demanda en reclamació de quantitat i exercici de l'acció hipotecària contra el Sr. Amadeu Calvó Casal en què sol·licitava que se'l condemnés al pagament de 23.202,60 €, import derivat del préstec hipotecari, el qual havia d'incrementar-se amb els interessos previstos al Pacte 7 de l'escriptura de préstec i que es generessin a partir del 12 de març del 2021 -dia següent a la darrera liquidació d'interessos- i fins a la total i definitiva cancel·lació del deute, segons allò establert als respectius contractes de préstec.

Així mateix, demanava la realització en pública subhasta de la hipoteca constituïda sobre el local comercial (...) acordant l'aplicació del preu obtingut a la rebaixa o la cancel·lació de la totalitat del deute hipotecari, més els interessos per ell generat.

1.2. El defenent es va oposar a aquesta demanda, impugnant els interessos moratoris, els quals considerava abusius i el valor dels quals excedia a bastament l'import degut.

Per aquest motiu sol·licitava la pràctica d'una pericial per tal de donar suport a la seva argumentació.

1.3. El 21 de juny del 2021, la Secció Civil 7 de la Batllia va acceptar la pràctica de la pericial sol·licitada, i, el 28 d'octubre següent se li va requerir que aportés 1.567,50 € en concepte de provisió sobre els honoraris de l'expert que seria nomenat, concedint al defenent un termini de 8 dies a aquest efecte.

Aquest requeriment va ser recordat el 7 d'abril del 2022, i un darrer termini va ser atorgat el 26 de maig del mateix any.

El 4 de juliol del 2022, la Secció Civil 7 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual no donava lloc a la petició efectuada pel recurrent en què sol·licitava un nou termini per aportar la quantitat esmentada i el considerava desistit de la pràctica de la prova pericial proposada l'11 de juny del 2021.

1.4. El 10 de novembre del 2025, la Secció Civil 7 de la Batllia va dictar una sentència que estimava aquesta demanda i condemnava el defenent a pagar a l'agent la suma total de 23.202,60 €, més els interessos moratoris pactats a partir del 12 de març del 2021 -dia següent al de la darrera liquidació d'interessos- i fins a la total i definitiva cancel·lació del deute, així com les costes processals causades a acreditar en execució de sentència.

1.5. La representació processal del Sr. Amadeu Calvó Casal va formular un recurs d'apel·lació contra aquesta decisió, i, el 12 de maig del 2026, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar una sentència que desestimava aquest recurs i que confirmava íntegrament la decisió de la primera instància.

1.6. El 27 de maig del 2026, la representació processal del Sr. Amadeu Calvó Casal va interposar un recurs d'empara contra la sentència del 10 de novembre del 2025, dictada per la Secció Civil 7 de la Batllia, i, contra la sentència del 12 de maig del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a l'accés a la jurisdicció, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació del recurrent

- El recurrent al·lega que es va trobar en la impossibilitat de fer-se càrrec de la provisió sobre els honoraris de l'expert que havia d'elaborar la pericial relativa als interessos del préstec hipotecari, perquè la seva pensió de jubilació és molt baixa i perquè com que les societats Assegurances Generals, SA i Carlemany, SA estan en fallida, d'acord amb l'article 15 del Decret del 4 d'octubre de 1969, se li impedeix poder disposar dels seus béns.

- Addueix que no té accés a la justícia gratuïta, ja que la seva situació no es pot qualificar d'insolvència, sinó que es troba privat dels seus béns, motiu pel qual va demanar infructuosament l'aixecament parcial de l'embargament per poder abonar l'import de la prova pericial.

- Així doncs, addueix que se l'ha privat d'aportar la prova pericial, la qual havia estat considerada pertinent per a la seva defensa.

- Manifesta que és de manera errònia que la Sala Civil esmenta que hagués pogut acudir a la justícia gratuïta, i li retreu haver introduït com a qüestió nova, en seu d'apel·lació, que l'administrador judicial hagués hagut d'abonar en nom seu la provisió.

- Conclou que se li ha vulnerat el seu dret a la jurisdicció, per tal com no s'ha pogut fer càrrec de la provisió, la qual, d'acord amb la jurisprudència constitucional (causa 2024-56-RE) hagués hagut d'estar abonada per l'administrador judicial.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració del dret esmentat i que anul·li les resolucions impugnades, per tal que es dicti una nova resolució respectuosa amb el dret fonamental afectat.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- En primer lloc, la Sala Civil indica que l'únic motiu d'impugnació de la sentència d'instància es basava en sol·licitar la nul·litat de les actuacions des del moment en què es va tenir per desistida a la part defenent

de la seva prova pericial per manca de consignació de la provisió de fons (1.567,50 €) pel perit, i la finalitat d'aquesta retroacció de les actuacions és que la provisió esmentada sigui aportada per l'administració judicial de la fallida de les societats Assegurances Generals, SA i Carlemany, SA, la qual va estendre els seus efectes al defenent com a dirigent.

- Després d'exposar els antecedents de la causa, la Sala Civil constata que aquesta pretensió relativa al fet que l'administració judicial s'hagi de fer càrrec de la provisió de fons d'un prova que no ha proposat, ni en la qual ha volgut participar, resulta una qüestió nova que no ha estat objecte de debat en la instància i que, per impediment de l'article 330.2 del Codi de procediment civil, ha de ser rebutjada.

- Seguidament, desestima el fet que el defenent s'hagi trobat en indefensió, ja que si no ha pogut pagar l'exigua quantitat de la provisió de fons ha estat perquè no ha pogut accedir al benefici de la justícia gratuïta per causa legal (segons ell mateix reconeix però no acredita) i si ha vist embargat els seus béns ha estat per l'extensió de la fallida de les societats que administrava, és a dir, també per imperatiu legal.

- En segon lloc, la Sala Civil examina l'objecte de la pericial que reclamava, amb la finalitat d'exhaurir la persuasió que ha d'acompanyar tota decisió judicial, i considera que aquesta no era útil, ni pertinent, perquè ja no s'oposava a la suma reclamada liquidada fins a l'11 de març del 2021 (foli 88, document 4) on quedaven inclosos els interessos de demora del 2%, i no del 14,12%, cosa que ja descarta que en la liquidació del principal s'hagués aplicat aquest darrer percentatge com a interès de demora.

- Recorda que en la primera fase del període d'amortització del préstec hipotecari (del 16/10/2003 al 30/09/2004) el tipus fix pactat d'interessos ordinaris o remuneratoris era del 3,41% i en el període següent de la segona fase (01/10/2004 al 30/10/2023) es va pactar un tipus fix de l'Euríbor més 1,10 punts, amb la qual cosa cal descartar qualsevol interès de demora "*abusiu*".

- La Sala Civil posa en relleu que la confusió que afecta al recurrent és perquè en el requeriment extrajudicial del 6 de març del 2020 (foli 91) que l'entitat envia al seu client per indicar que té el descobert i que cal que es posi al corrent del pagament, se li fa l'advertiment que els interessos en descobert en aquell moment tenien un recàrrec per demora del 14,12%, però en la liquidació de l'11 de març del 2021 no li van aplicar aquest percentatge, sinó el del 2%, així com ja reconeix el recurrent mateix.

- Altrament, pel que fa als interessos meritats a partir del 12 de març del 2021, que també es reclamen i que encara no han estat liquidats, declara que s'hauran d'examinar en la fase d'execució de sentència i, aleshores, caldrà veure si la liquidació és correcta, tenint present que el recurrent no és un consumidor, però que tampoc, en aquests casos, es pugui incorre en cap abús de dret en el si de la relació contractual.

- Per tots aquests motius, desestima el recurs d'apel·lació i confirma íntegrament la decisió de la Batllia.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem.

3.2. Convé recordar que la valoració dels fets i la interpretació de les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.3. En aquest cas, la Sala Civil constata que el recurrent no va aportar la provisió de fons en concepte dels honoraris de l'expert que havia de valorar la pericial sol·licitada, i això malgrat els recordatoris, les ampliacions de terminis i el suggeriment de recórrer a la justícia gratuïta.

3.4. La Sala Civil també posa en relleu que el recurrent al·lega que no pot tenir accés a la justícia gratuïta, però no aporta cap justificant, ni de la seva sol·licitud, ni de la seva denegació.

3.5. Aquest Tribunal Constitucional no pot fer altra cosa que constatar, al seu torn, que efectivament el recurrent no aporta cap justificant d'una sol·licitud de justícia gratuïta, ni que aquesta li hagi estat denegada; justícia gratuïta que existeix precisament, d'acord amb les disposicions de l'article 10.3 de la Constitució, per garantir l'accés a la jurisdicció.

3.6. Per consegüent, el recurrent no pot pretendre que la decisió impugnada li impedeixi el seu dret a accedir a la justícia a causa de la seva situació econòmica i patrimonial, quan ell no ha sol·licitat el dispositiu previst per la llei per tal de garantir l'exercici d'aquest dret fonamental.

3.7. Altrament, l'anàlisi efectuada per part de la Sala Civil respecte del fons de la qüestió sobre el càlcul dels interessos deguts és perfectament clara i no pot ser qualificada ni d'il·lògica, ni d'absurda, ni d'arbitrària i aporta, a més, una resposta motivada sobre el motiu del recurrent que fonamenta la seva sol·licitud d'una pericial, tot i la impossibilitat de produir aquesta pel fet de la constatació fonamentada en Dret del seu desistiment.

3.8. Per consegüent, aquest recurs d'empara manca de contingut constitucional i no pot ser declarat admissible a tràmit (article 37.2 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional).

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2026-45-RE interposat per la representació processal del Sr. Amadeu Calvó Casal contra la sentència del 10 de novembre del 2025, dictada per la Secció Civil 7 de la Batllia, i, contra la sentència del 12 de maig del 2026, dictada per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 7 de la Batllia, a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 13 de juliol del 2026.

Joan Manel Abril Campoy
President

Jean-Yves Caullet
Magistrat

Víctor Torre de Silva López de Letona
Magistrat